

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва

СЕРТИФІКАТ

*учасника Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 90-річчю економічної освіти в ХНАУ ім. В.В. Докучаєва*
**«ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ
В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»**

Томашук Інна Вікторівна

Ректор ХНАУ ім. В. В. Докучаєва
чл.-кор. НААН України професор

О.В. Ульянченко

**4 жовтня 2019 р.
м. Харків**

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний аграрний університет імені В. В. Докучаєва

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

ПРОГРАМА

**Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 90-річчю економічної освіти
в ХНАУ ім. В.В. Докучаєва,
3-4 жовтня 2019 р.**

Харків – 2019

34.Самойлик Ю.В., д-р екон. наук, доцент, Полтавська державна аграрна академія, Україна

Напрями гармонізації відносин власності в акціонерних товариствах аграрної сфери

35.Сорокотяга М.С., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії, Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва, Україна

Управління соціально-економічним розвитком підприємств

36.Ставська Ю.В., канд. екон. наук, доцент, Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця

Інновації як чинник зростання конкурентоспроможності аграрних підприємств на зовнішніх ринках

37.Табенська О.І., канд. екон. наук, старший викладач, Вінницький національний аграрний університет, Україна

Перспективи інноваційного розвитку підприємств в умовах інтеграційних процесів

38.Томашук І.В., асистент, Вінницький національний аграрний університет, Україна

Інноваційний розвиток сільських територій України в умовах трансформації економіки

39.Ульянченко Ю.О., д-р наук з держ. упр., професор, Горбань А.І., канд. Наук з держ. упр., доцент, Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України, Україна

Офіційний веб-сайт органу публічної влади як інструмент стратегічного управління розвитком сільських територій в Україні

40.Фастівець Д.Л., аспірант, Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва, Україна

Методологічні аспекти реалізації концепції інноваційно-інвестиційного розвитку садівництва

41.Шелудько Л.В., докторант, канд. екон. наук, доцент, Зеленський М.С., здобувач вищої освіти доктора філософії, Харківський національний аграрний університет, Україна

Історія розвитку тіньової економіки в контексті впливу на економічну безпеку

42.Шелудько Р.М., канд. екон. наук, професор, Доценко А.Ю., здобувач вищої освіти доктора філософії, Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва, Україна

Інноваційний розвиток сільських територій України в умовах трансформації економіки

Використання інноваційних підходів потребують сучасні орієнтири розвитку сільських територій України як складової частини економічної політики держави, що забезпечують можливість ефективного розвитку економічних відносин. Застосування інноваційних принципів економічного розвитку є необхідною умовою інтеграції України у світовий простір з високим рівнем конкуренції.

В Україні сільські території традиційно асоціюються з сільськогосподарським виробництвом, тоді як розвинені країни характеризуються комплексним розвитком сільських територій. З огляду на глобальні тенденції щодо збільшення значення сільськогосподарського сектору в контексті глобальної продовольчої безпеки, вже не виникає сумнівів у тому, що концепція розвитку сільських територій набагато ширша, ніж концепція розвитку сільського господарства [1,3].

Сьогодні проблема розробки ефективних орієнтирів розвитку сільського господарства в Україні є одним із найважливіших напрямків агроекономічних досліджень для українських вчених.

Сучасний стан сільських територій України як невід’ємна частина економічної політики держави вимагає використання інноваційних підходів, оскільки однією з найгостріших проблем останніх років залишається надзвичайно низький рівень інноваційної діяльності суб’єктів господарювання, які працюють у аграрному секторі [2,3].

Ключовою причиною нерозвиненості сільських територій України є відсутність бачення сільськими жителями шляхів досягнення власного добробуту через створення приватного бізнесу на власній землі. Сільські території це не лише просторова основа ведення бізнесу, а й природне середовище та місце життя людей [1,2]. Ось чому ефективність використання території залежить від людини, її культурного та освітнього рівня, професійної підготовки, навичок, мотивації, бажання та вміння працювати та керувати.

Занепад села спричинений також низкою психологічних факторів, серед яких недостатнє бачення сучасною сільською молоддю перспектив майбутнього, пов’язаних із життям на сільських територіях.

Цю ситуацію потрібно змінити, створивши нову унікальну модель бізнесу на сільських територіях. У цьому контексті потрібно використати інноваційні настанови розвитку сільських територій, які засновані на принципах наукового підходу до ведення сільськогосподарського виробництва. Наразі, основним повинен бути той, хто працює на місцях, і він повинен отримувати базовий дохід, метою посередника має бути не заробіток на асиметрії інформації, а забезпечення доступності сучасних технологій і компетенцій (рис. 1) [3].

	Характеристика
I→	Концепція економіки замкненого циклу, тобто економічної системи, яка базується на повторному використанні продуктів і матеріалів. Українська економіка працює переважно за принципом «бери – використовуй – викидай», однак зараз світова спільнота обирає інший підхід – «досліджуй – бери – використовуй – утилізуй – відновлюй».
II→	Пов’язаний із Шумпетерівською теорією використання видів економічної діяльності на сільських територіях, яка заснована на твердженні, що жодна сільська територія не буде ефективно функціонувати без розвитку на ній промисловості і

	сектора послуг. Згідно даної теорії, основним фактором економічного зростання є саме конкуренція, заснована на інноваціях, яка призводить до «творчого руйнування» сформованих галузей і ринків, а також творчість людини як новатора-підприємця, здатної втілити нові ідеї в ефективні економічні рішення.
III→	Виходить із безальтернативності переходу на енерго- та ресурсозберігаючі агротехнології з використанням практики виробництва сільськогосподарської продукції на малих площах.
IV→	Виступає спрямованість на використання концепції екологічного сільського господарства, що сприяє виробництву якісної продукції та неухильному підвищенню стандартів якості, оскільки якість усе більше стає економічною категорією. Стійке зростання значення якості сільгосппродукції та продуктів харчування пов'язане зі зростанням у світі вимог до якості всіх видів сільськогосподарської продукції та попиту на екологічно безпечні та якісні продукти харчування. Основним пріоритетом на даний час є виробництво біологічної продукції.
V →	Спрямований на розвиток сільського зеленого туризму, що представляє собою відпочинковий вид туризму, сконцентрований на сільських територіях. Він передбачає розвиток туристичних шляхів, місць для відпочинку, сільськогосподарських і народних музеїв, а також центрів з обслуговування туристів із провідниками та екскурсоводами.

Рис. 1. Основні орієнтири інноваційного розвитку сільських територій в умовах трансформації економіки

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Сьогодні, враховуючи дефіцит внутрішніх джерел та недостатність фінансових та матеріальних ресурсів, іноземний капітал повинен стати вагомим фактором технологічного оновлення та посилення розвитку інфраструктури сільських територій. Саме він має стати джерелом забезпечення подальшого інноваційного розвитку сільських територій. Іншим важливим фактором привабливості може бути розробка короткотермінових та довгострокових науково обґрунтованих бізнес-планів розвитку сільських територій з економічним обґрунтуванням перспектив масштабного виробництва та збуту продукції, послуг та отримання прибутку та рентабельності інвестицій [1,2]. Виходячи з цього, потребує вдосконалення система управління. Перш за все, це стосується запровадження та створення інноваційних кластерів, у тому числі транскордонних. Такий підхід допоможе об'єднати на рівні сільських територій зусилля зацікавлених суб'єктів, що було б оптимальним компонентом для більш ефективного використання бюджетних та іноземних фінансових ресурсів з метою збільшення виробництва та підвищення якості продуктів харчування, розширення на сільських територіях мережі доріг із твердою поверхнею, облаштування шкіл, медичних закладів, об'єктів побуту, водопостачання, газифікація тощо.

Список використаних джерел: 1. Гончарук І.В., Томашук І.В. Державне регулювання розвитку ресурсного потенціалу сільських територій: загальні аспекти. *ЕКОНОМІКА. ФІНАНСИ. МЕНЕДЖМЕНТ: актуальні питання науки і практики*. 2018. № 4 (32). С.19-30.

2. Концептуальні засади інноваційного розвитку сільських територій у посткризовий період: на прикладі Карпатського регіону України наукова доповідь. URL: <http://ird.gov.ua/irdp/r20120202.pdf>

3. Штепа О.В. Орієнтири інноваційного розвитку сільських територій України в умовах трансформації економіки. *Глобальні та національні проблеми економіки*. Вип. 15. 2017. С. 152-155.